

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „ECOTEX BULGARIA” EOOD

Strona przeciwna: Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Sofia

przy udziale: Prokuror ot Okrazhna prokuratura – Blagoevgrad

Sentencja

- 1) Uregulowanie państwa członkowskiego, które w celu dokonania płatności na terytorium krajowym w kwocie równej ustalonemu progowi lub od niego wyższej zakazuje osobom fizycznym i prawnym płatności w gotówce i wymaga od nich dokonania przelewu lub wpłaty na rachunek płatniczy, nie jest objęte zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE.
- 2) Artykuł 63 TFUE w związku z art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które – w celu zwalczania oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania – po pierwsze, zakazuje osobom fizycznym i prawnym dokonywania na terytorium krajowym płatności w gotówce, jeżeli kwota tej płatności jest równa ustalonemu progowi lub od niego wyższa, i wymaga w tym celu dokonania przelewu lub wpłaty na rachunek płatniczy, w tym również w sytuacji wypłaty dywidendy przez spółkę, i które, po drugie, w odpowiedzi na naruszenie tego zakazu przewiduje reżim sankcji, w ramach którego kwota grzywny, która może być nałożona, jest obliczana na podstawie stałego odsetka od całkowitej kwoty płatności, która została dokonana z naruszeniem tego zakazu, bez możliwości zróżnicowania tej grzywny w zależności od konkretnych okoliczności danego przypadku, pod warunkiem że uregulowanie to jest właściwe dla zagwarantowania realizacji tych celów i nie wykracza poza to, co jest konieczne do ich osiągnięcia.

(¹) Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA / Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Sprawa C-561/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 267 TFUE – Zakres spoczywającego na sądach krajowych orzekających w ostatniej instancji obowiązku wystąpienia z odesłaniem prejudycjalnego – Wyjątki od tego obowiązku – Kryteria – Pytanie dotyczące wykładni prawa Unii podniesione przez strony postępowania krajowego po wydaniu przez Trybunał w tym postępowaniu wyroku prejudycjalnego – Brak wyjaśnienia przyczyn uzasadniających potrzebę udzielenia odpowiedzi na pytania prejudycjalne – Częściowa niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym]

(2021/C 481/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące odwołanie: Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA

Druga strona postępowania: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Sentencja

Artykuł 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego, ma obowiązek skierowania do Trybunału podniesionego przed nim pytania dotyczącego wykładni prawa Unii, chyba że stwierdzi, iż pytanie to nie jest istotne dla sprawy lub że dany przepis prawa Unii stanowił już przedmiot wykładni Trybunału, albo że prawidłowe stosowanie prawa Unii jest tak oczywiste, iż nie pozostawia ono miejsca na jakiegokolwiek racjonalne wątpliwości.

Istnienie takiej ewentualności należy oceniać z uwzględnieniem cech charakterystycznych prawa Unii i szczególnych trudności, jakie sprawia jego wykładnia, oraz niebezpieczeństwa rozbieżności w orzecznictwie wewnątrz Unii.

Sąd ten nie może być zwolniony ze wspomnianego obowiązku tylko z tego powodu, że zwrócił się już do Trybunału z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w tej samej sprawie krajowej. Jednakże wspomniany sąd może powstrzymać się od zwrócenia się z pytaniem prejudycjalnym do Trybunału z właściwych dla postępowania przed tym sądem względów powodujących niedopuszczalność, z zastrzeżeniem poszanowania zasad równoważności i skuteczności.

(¹) Dz.U. C 357 z 21.10.2019

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Hiszpania) – Confederación Nacional de Centros Especiales de Empleo (Conacee) / Diputación Foral de Guipúzcoa (Sprawa C-598/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Udzielanie zamówień publicznych – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 20 – Zamówienia zastrzeżone – Uregulowanie krajowe zastrzegające prawo uczestnictwa w niektórych procedurach udzielania zamówień publicznych na rzecz specjalnych ośrodków zatrudnienia z inicjatywy społecznej – Dodatkowe przesłanki nieprzewidziane w dyrektywie – Zasady równego traktowania i proporcjonalności]

(2021/C 481/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Confederación Nacional de Centros Especiales de Empleo (Conacee)

Strona przeciwna: Diputación Foral de Guipúzcoa

Sentencja

Artykuł 20 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie ustanawiało przesłanki dodatkowe w stosunku do przesłanek określonych w tym przepisie, wyłączając tym samym z procedur udzielania zastrzeżonych zamówień publicznych niektórych wykonawców spełniających przesłanki przewidziane w tym przepisie, pod warunkiem poszanowania przez to państwo członkowskie zasad równego traktowania i proporcjonalności.

(¹) Dz.U. C 363 z 28.10.2019.